

santacristina

El Pi Gros de Santa Cristina,
afectat pel temporal de llevant
del dia de Sant Esteve.

Al matí del 27 de Desembre últim, fent una ullada a les destrosses ocasionades pel temporal de la nit anterior, vam tenir la desagradable sorpresa d'observar que, al peu del pi gros s'havia obert una escletxa d'uns dos metres de llargada, que marcava el moviment fet pel pi per acció del vent de llevant, que havia inclinat la seva verticalitat aixecant deu centímetres el pa d'arrels del seu costat est, el que vol dir que l'arbre ha sofert una inclinació cap a l'oest, tot i que no sigui visualment apreciable.

La combinació de diferents factors expliquen el fet. El terra era molt moll per acció de la intensa pluja caiguda; el vent va bufar fort fins fer les destrosses prou conegudes aquest dia, i el pi té la seva brancada desequilibrada de fa molts anys, quan es varen haver de podar branques importants d'un mateix costat (el que mira cap a Lloret), pel que el seu centre de gravetat es troba desplaçat del centre.

La situació no sembla greu en aquest moment, però si que és un indicatiu del punt feble pel que pot fallar l'arbre. De no actuar-hi d'alguna manera, ens exposem que la propera llevantada provoqui danys realment greus, que amenacin la vida d'aquest símbol de la nostra població.

Consultades persones autoritzades, es va prendre com a mesura d'urgència l'arriostament de l'arbre amb un cable d'acer envoltant la part superior del tronc, ancorat per l'altre extrem en un punt sòlid. El millor que es va trobar, va ser un pi situat sobre la penya que separa les platges de Santa Cristina i Treumal, envoltant amb una cadena la base del seu tronc. Amb aquesta maniobra es va intentar preveure l'acció d'una possible segona llevantada, que hauria estat fatal pel futur d'aquest arbre emblemàtic.

L'enginyer forestal i soci de l'Obreria Josep Maria Masses Tarragó va redactar ràpidament un informe sobre les mesures a emprendre, dirigint aquestes accions. S'ha procedit a compactar el sòl aixecat, passant-hi un vehicle pesat per sobre quan el terreny encara era moll; s'està treballant per posar un puntal que recolzi el tronc per evitar una major inclinació, consistent en un pilar de ferro recolzat en una planxa del mateix material al terra, i en una travessa de fusta travada pel tronc i les branques del pi, a sis metres d'alçada. La intenció és que aquest pilar pugui ser retirat passat l'hivern, quan el risc de temporals de llevant passi; amb la possibilitat de tornar-li a posar preventivament de cara als propers hiverns. Alhora, s'ha procedit a la poda de dues branques llargues de la part més baixa, que tenien ja molt poca vida i presentaven un pes important en el sentit desfavorable per l'equilibri de l'arbre. També s'ha aprofitat per podar totes les branques mortes, i retirar alguns cables d'acer que empresonaven el creixement de les branques que encerclaven. Amb aquestes mesures, esperem haver superat el tràngol que ha suposat pel pi gros de Santa Cristina, aquesta llevantada.

A la resta de la finca, els efectes del temporal han estat també desastrosos per la vegetació. S'han perdut tres exemplars d'arbres importants. Un roure africà, el més gran dels que queden en aquest bosc: 22 metres d'alçada i 2,15 metres de perímetre del tronc, a un metre del terra. Tenia una edat aproximada de 200 anys, com el que es troba descrit al llibre *Flora bàsica de Santa Cristina*, de Josep Mª Masses i Maria Pery, i és una pèrdua important pel caràcter relictual d'aquesta espècie (amb escassa representació actual però que era comuna en altres èpoques) que, malgrat el nom, és endèmica de la regió mediterrània; essent-ne un testimoni viu, la part del bosc de Santa Cristina que dona al torrent que separa la finca de l'Hotel Santa Marta. Aquests arbres es troben afectats per una plaga d'escarabats que barrinen els seus troncs debilitant-los, contra els que és molt difícil lluitar atesa l'alçada dels arbres.

Una altre arbre trencat per la soca (també per l'efecte de la plaga descrita) és l'alzina que es trobava al peu de la baixada a la platja, sobre el monument a Joan Llaverias. També d'importantes proporcions, un pi blanc d'uns quinze metres que s'ha tombat des de les seves arrels quedant entravessat a la meitat del camí de baixada a la platja, trencant la barana nova de l'estiu passat, i esqueixant una gran branca del pi més gran que hi ha en aquest punt. També s'ha hagut de tallar un pi que s'havia inclinat fins recolzar-se sobre la línia elèctrica que alimenta l'ermita.

Un cop retirats els arbres i branques, l'Obreria procedirà com ve fent normalment a replantar les zones afectades amb les espècies pròpies procedents de llavors i plançons del mateix indret que són avivats pel treballador de la finca, reforçant-ho si cal amb exemplars de viver, sempre de les mateixes espècies endèmiques.

